

mig at udtale, at det, da Foderpriserne ikke blot fremdeles er overordentlig høje, men endog er steget yderligere, ikke synes mig forsvarligt at lade Sagen være afgjort ved det hidtil passerede, idet man maa frygte for, at det vil vise sig umuligt for adskillige at fortsætte med Udførelsen af de dem overdragne Kørsler, fordi de som Følge af de overordentlig forøgede Udgifter har saa føleligt Tab, at der er alvorlig Fare for, at de vil blive helt ruineret.

Oprindeligt havde jeg, som Udvalget bekendt, tænkt mig, at man kunde nøjes med en Forhøjelse paa ca. 12½ pCt. af den kontraktmæssige Postgodtgørelse for hver Kørsel.

Dette var imidlertid paa et meget tidligt Tidspunkt og paa Grundlag af allerede den Gang fremkomne Henvendelser, men Forholdene er, som nævnt, nu forværrede ikke alene ved yderligere Prisstigning, men ogsaa ved den lange Tid, i hvilken den trykkende Merudgift til Driften har været, og der maa derfor nu blive Tale om en større Forhøjelse end først paatænkt. Skulde den være tilstrækkelig til fuldt ud at holde de paagældende skadesløse for Tabet ved den ekstraordinære Prisstigning, vilde det komme til at dreje sig om endog meget betydelige Summer, eftersom Prisen paa Foder og Strøelse nu er steget adskilligt over 100 pCt.

Eksempelvis kan anføres, at den samlede Postgodtgørelse for kørende Landposter er ca. 334 000 Kr. aarlig, og at en her foretagen Undersøgelse af Tid efter anden før Krigen indkomne Andragender om Forhøjelse har vist, at Bude-nes Udgifter til Foder og Strøelse hyppigt udgør omkring 60 pCt. af Postgodtgørelsen, altsaa af hele den fornævnte Sum ca. 200 000 Kr. aarlig, hvilken Sum altsaa med 100 pCt. Stigning paa Foderpriserne vil være fordoblet.

Efter det ærede Finansudvalgs ved den fornævnte Skrivelse meddelte Stilling til Spørgsmaalet har jeg imidlertid ment, at det vilde være unyttigt at stille Forslag om en saadan Forhøjelse, medens det paa den anden Side, som nævnt, ikke forekommer mig forsvarligt at undlade at gøre Forsøg paa at skaffe i det mindste nogen Forhøjelse, og jeg skal derfor i Overensstemmelse med de med det ærede Finansudvalg senest førte Forhandlinger henstille, at man tilstaar de kørende Landposter et Tillæg af 25 pCt. af Postgodtgørelsen.

Dette vil for Halvaaret 1. Oktober 1914, det Tidspunkt, paa hvilket den følelige Prisstigning indtraadte, og til 31. Marts 1915 for de kørende Landposters Vedkommende udgøre 41 750 Kr.

I Henhold til foranstaaende tillader jeg mig at anmode det ærede Finansudvalg om til 3die Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1914—15 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 2 B. Postvæsenet. I. Driften. B. Udgiftskonto 2. c. 2.
Summen forhøjes med 41 750 Kr.

OVE RODE.

V. Malling.

Til Folketingets Finansudvalg.

3.

Indenrigsministeriet. København, den 24. April 1915.

Under Henviſning til mine Bemærkninger i min anden Skrivelse af Dags Dato angaaende Ændringsforslag ad Konto B. 2. c. 2. om Tilſtaaelsen af et midlertidigt Løntillæg for Udførelsen af Landpostkørsler ſkal jeg meddele, at der, naar Talen er om Faſtsættelsen af et ſaadant Tillæg til Postkontrahenter, i og for ſig kunde være Anledning til at ſondre dels mellem Poſtdagvognskontrahenter, der væſentlig udfører Landkørsel, og for hvis Vedkommende der bl. a. er regnet med private Indtægter ved Perſon- og Fragtgodsbefordring, af hvilke Indtægter i alt Fald Indtægten ved Perſonbefordring ikke har kunnet forhøjes til Trods for de forøgede Driftsudgifter, og Kontrahenter om egentlig Bykørsel: Lokal- og